

6. Hobbs, B. and Aubry, M. (2007) A multi-phase research program investigating project management offices (PMOS): The results of phase 1. Project Management Journal, Vol. 38 Issue 1, p. 74-86.

7. KPMG (2013). Project Management Survey Report - Strategies to capture business value. Retrieved from <http://www.kpmg.com/nz/en/pages/default.aspx>.

8. Zigurs, I., Khazanchi, D. (2008). Applying Pattern theory in the Effective Management of Virtual Projects. In: Kock, N., Editor, E-Collaboration in Modern Organizations: Initiating and Managing Distributed Projects, Advances in e-Collaboration Series, Volume 2, Hershey, PA: IGI Global, Chapter VII, pp. 93-112.

ВИЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І СПРИЯННЯ ІНВЕСТИЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ТА ЗАКОРДОННИХ ІНВЕСТОРІВ

д.держ.упр., Корецький Микола, д.е.н., Кулінська Анжела
Одеський національний політехнічний університет
Україна, Одеса
anzelakulinskaa@gmail.com

Обґрунтовано вагому значущість сучасного стану інвестиційного клімату не тільки як сукупності умов, які забезпечують і сприяють інвестиційній діяльності інвесторів, але й як елементу механізму забезпечення інвестиційної безпеки економіки, який на противагу існуючим компонентам, обумовлює проведення групування факторів, що дозволяють вплинути на інвестування національного господарства.

Ключові слова: інвестиційна діяльність, інвестиційний клімат, інвестори, комплекс факторів.

Проведені дослідження дозволили визначити декілька ключових підходів до розуміння сутності цього поняття, наприклад, на думку деяких науковців, під інвестиційною безпекою держави необхідно розуміти спроможність підтримувати капітальні вкладення на рівні, який би гарантував необхідні темпи відтворення, реструктуризації і технологічного переозброєння національної економіки, давав можливість поєднувати задоволення поточних потреб суб'єктів господарювання в капітальних вкладеннях за обсягом та структурою з урахуванням ефективного використання чи повернення їх коштів.

Так, О. Гаврилюк [1] та С. Кожем'якіна [2] вважають, що інвестиційна безпека означає процес забезпечення такого стану національного господарства за якого економіка здатна зберігати і підтримувати достатній рівень інвестиційних ресурсів в передумовах дії внутрішніх чи зовнішніх загроз, що є необхідним для соціально-економічної стабільності України і зростання конкурентоспроможності її суб'єктів господарювання.

Щодо іншого підходу, то В.І. Кириленко [3] і О.В. Макарюк [4] акцентують увагу на тому, що інвестиційна безпека – це рівень співвідношення між величиною інвестицій України за кордоном та отриманими інвестиціями, що задовольняє потреби національної економіки і підтримує позитивний баланс держави.

Визначено, що визначальна роль у механізмі забезпечення інвестиційної безпеки національної економіки України та її суб'єктів господарської діяльності належить інвестиційному клімату, що представляє собою сукупність політичних, правових та економічних умов, які забезпечують і сприяють інвестиційній діяльності вітчизняних чи закордонних інвесторів. У зв'язку з важливістю цього елемента для механізму забезпечення інвестиційної безпеки національної економіки виявлено і зроблено групування комплексу факторів, які визначають інвестиційний клімат, забезпечують його подальший розвиток і впливають на процес інвестування національного господарства та його активність в державі, бо значимість кожного фактора залежить від рівня економічного розвитку, історичних та національних тенденцій.

Обґрунтовано, що серед головних причин непривабливості українського інвестиційного клімату спеціалісти [1-4] називають повільні темпи реформування як національного господарства, так й законодавчої бази, важкі умови входження іноземних інвесторів в національну економіку, не раціональний розподіл внутрішніх приватних та державних інвестицій, а також несприятливий інвестиційний клімат в Україні можна пояснити нездатністю держави забезпечити фінансування тих суб'єктів господарської діяльності, які не можуть бути проінвестовані з приватних джерел.

Для того, щоб оцінити сучасний стан інвестиційного клімату в Україні та його привабливість як для інвесторів, що вже знайшли себе в цій сфері, так й для тих, хто лише входить в українську економіку, проаналізовано динаміку індексу інвестиційної привабливості України за 2012-2017 роки, який започаткований і розрахований Європейською бізнес асоціацією [5] як середнє арифметичне оцінок п'яти аспектів інвестиційного клімату держави.

Результати аналізу динаміки індексу інвестиційної привабливості України за 2012-2017 роки демонструють, що показник індексу (2,57 за 5-бальною шкалою) залишається у негативній площині, бо є нижчим за 3 бали (нейтральне значення), що стало основою для визначення і розрахунку ступеня ризику механізму забезпечення інвестиційної безпеки країни та можливості його використання в процесі впровадження системи державного управління національною економікою в умовах тиску з боку податкової системи, корупції, відсутності реформ в цьому напрямку чи позитивних змін.

Враховуючи обставини з'ясовано, що механізм забезпечення інвестиційної безпеки національної економіки України неможливий без такого структуроутворюючого елемента як рух інвестицій в державу чи за її межі через фондовий ринок, оскільки саме через механізми фондового ринку формуються пропозиція та попит на інвестиційні ресурси, здійснюється їх акумуляція та

перерозподіл з метою економічного зростання, тобто відбувається рух капіталу шляхом обігу цінних паперів чи їх похідних.

Відтак, у 2017 році спостерігається відтік капіталу іноземних інвесторів із фондового ринку країни: сальдо торговельних операцій за участю нерезидентів у річному підсумку становило – 22,78 млрд. грн. Іноземні інвестори виводили капітал з фондового ринку, продаючи акції, сальдо становило – 20,70 млрд. грн. У 2017 році позитивний приріст відбувся за рахунок незначного збільшення операцій з купівлі інвестиційних сертифікатів, сальдо становило 1,01 млрд. грн. [6].

Водночас, протягом останніх років простежується тенденція збільшення номінальної вартості цінних паперів, які належать власникам-нерезидентам. За даними депозитарних установ [6], станом на кінець 2017 року, сумарний обсяг номінальної вартості цінних паперів, що належать власникам цінних паперів, становив 887,69 млрд. грн., у тому числі номінальна вартість цінних паперів, що належать власникам-нерезидентам, становила 242,92 млрд. грн. Так, темп росту номінальної вартості цінних паперів, що належать власникам-нерезидентам за 2012-2017 роки, коливався в межах від 99,76 % до 138,64 %. Як видно, такі масштаби капіталу іноземних інвесторів – лише незначна частина від реальних потреб в них національної економіки, а ці потреби оцінюються деякими експертами [1-4] в 100-150 млрд. дол. США, бо залучення капітальних вкладень, в першу чергу, потребують наступні галузі національного господарства як вітчизняна металургія, машинобудування, транспорт, хімічна та нафтогазова промисловість.

Підсумовуючи вищезазначене, що головним джерелом забезпечення інвестиційної безпеки в системі державного управління національною економікою України залишаються власні ресурси суб'єктів господарювання, але успішному вливанню в українську економіку перешкоджають виявлені недоліки економіко-правового середовища як втрата підприємствами обігових та амортизаційних коштів і вилучення їх у суб'єктів господарювання у державний бюджет на цілі несумісні з інвестуванням, податкова система в країні збирає з юридичних і фізичних осіб величезні податки на утримання державного апарату та його служб, відсутність системи страхування інвестиційних процесів, поширена практика надання короткострокових кредитів під великі проценти, бо банківські установи майже не надають довгострокових кредитів, а також привабливість цінних паперів на фондовому ринку дуже низька через очікуване падіння курсу національної валюти, це стосується, насамперед, облігацій внутрішньої державної позики і конверсійних дисконтних облігацій.

ДЖЕРЕЛА

1. Гаврилюк О.В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України / О.В. Гаврилюк // Фінанси України. – 2008. – № 3 (148). – С. 79-93.
2. Кожем'якіна С.М. Інвестиційне забезпечення розвитку економіки України / С. Кожем'якіна // Формування ринкових відносин в Україні. – 2008. – № 6 (85). – С. 37-40.

3. Кириленко В.І. Інвестиційна складова економічної безпеки України: [монографія] / В. Кириленко. – К.: Вид-во Київського національного економічного університету, 2005. – 232 с.

4. Макарюк О.В. Напрями забезпечення фінансової безпеки України через регулювання інвестиційного ринку / О. Макарюк // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 6 (96). – С. 38-42.

5. Європейська Бізнес Асоціація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eba.com.ua/uk>

6. Офіційний сайт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nssmc.gov.ua>

RESEARCH AS A RESULT OF INTERNATIONAL COOPERATION: ONPU – USDA-ARS

TERPENOIDS AND THEIR ESTERS AS REPELLENTS AGENTS

Dr. Sc., Professor Iryna Kravchenko¹, PhD Mariia Nesterkina¹, PhD Ulrich Bernier², PhD Nurhayat Tabanca³

¹ Odessa National Polytechnic University; ² USDA-ARS, Center for Medical, Agricultural, and Veterinary Entomology; ³ USDA-ARS, Subtropical Horticulture Research Station

¹Ukraine, Odessa; ²USA, Gainesville; ³USA, Miami

¹kravchenko.pharm@gmail.com

Repellent activity of monoterpenoid esters (1-6) with neurotransmitter amino acids (GABA and glycine) was investigated against Aedes aegypti by using a “cloth-patch” assay and compared to reference standard N,N-diethyl-3-methylbenzamide (DEET). Carvacrol ester of GABA (2, MED of 0.031 ± 0.008 mg/cm²) exhibited the highest repellency in tested six monoterpenoid esters in comparison to the standard repellent DEET (MED of 0.009 ± 0.002 mg/cm²). In the present study, we report repellent efficacy of prolonged GABA and glycine esters of menthol, carvacrol, guaiacol (1-6) and compared to their monoterpene moiety.

Keywords: repellents, mosquito, monoterpenoids, GABA, glycine.

Cooperation: the study has been conducted in collaboration with the Center for Medical, Agricultural and Veterinary Entomology (USDA-ARS) in Gainesville (Florida, USA) and the Subtropical Horticulture Research Station, Miami (Florida, USA).

Extermination of harmful insects and protecting humans and animals from them is a priority for scientists around the world. The most pressing problem is the protection against mosquito bites and the preservation of harvests. Mosquito *Aedes aegypti* (L.) is the main carrier of viruses that cause dengue fever, hemorrhagic fever of dengue and yellow fever in the tropical and subtropical region of the world. Recently, the World Health Organization (WHO) acknowledged that *Aedes*-borne Zika virus caused an international public health emergency. Today, pest control technology pays particular